

Tungur tigandi róður

Bíðitíðin var long, frá tí at tað frættist, at uppskotið um at veita Arbeidsloysis-skipanini fíggjarstuðul skuldi leggjast fram á ting, til málið at enda kom fram. Húka- og trol-veiðan fekk drúgva viðgerð, meðan fólkið á áhoyraraplássunum ótolnaðust

Tað vóru tey arbeidsleysu og fakfelagsfólk, sum rúgv-aðu mest á áhoyraraplássunum.

Fólk stóðu úti í forstovu-ni. Nøkur prátaðu teskandi

sínámillum, onnur royktu áhaldandi, alt meðan lög-tinglimir tosaði um hesar góðu húkar og trol.

Tað var eins og øll hildu andanum. Fólk vóru komin

ymsa staðni frá kring land-ið, og har hittust kenningar, sum kanska ikki høvdu tosað saman í logri tíð.

Løtan kendist lagnutung, men eisini var ein ráki av goymdum ótta og illsinni at hóma, sum fólk í longri tíð hava byrt inni, vegna ótryggu umstøðurnar hjá teimum, sum als einki ar-beiði hava. Aftur onnur eru bangin fyrri at missa arbeiði.

- Hvat skuldi húkaveiðan siga fólki í slíkari løtu, um-framt teimum sum válaði

aftur og fram millum siti-pláss og røðarapall?

- Jú, áhoyrarnir kundu altíð práta um hvat hvat bát-ar høvdu veitt í seinastuni, og tað gjørdu tveir stavnar so mælskir, at ikki hoyrdist, hvat varð sagt á røðara-pallinum. Tað kundi fyrri so vítt gera tað sama, tí eingin lurtaði.

Øll bíðaðu bara eftir at framløgum um arbeidsloysis-skipanina skuldi vera.

So kom framløgum, at áskoðaraplássini fyllust

bráðliga. Øll tagdu sum við ein brest, og einki hoyrdist aftur frá teimum.

Tá framløgum bert fáar minuttir seini var av, fóru øll eins stillisliga avstað aftur, sum tey vóru komin.

Uttanfyrri stóð útvarps-maður við einum fakfelags-leiðara og bandspælara, og øll sum vóru komin ó tung-húsið henda dagin at lurta, vóru skundisliga farin av-stað aftur.

Uppskotið, sum so nógv hevur verið tosað um, er ein

Álvarsliga støðan við Arbeidsloysis-skipanini, hevur nú fingið væntaða úrslitið. Verfallið er veruleiki. Tað vísu arbeidsleys og fakfelagsfólk í hesi løtu

veruleiki. Nú verður bíðað eftir viðgerðini í tunganum, sum í fyrsta lagi kann vera liðug tysdagin ella mikudag-in í næstu viku, og verk-fallið er veruleiki.

Dagny

Marita Petersen, lögmaður:

Skilir væl ónøgdina

Skuldi skipanin varðveitast, var uppskot landsstýrisins einasta loysn sigur lög-maður

Løgmaður sigur við Sosial-in- eftir at hon hevur fingið bræv frá fakfeløgum um verkfallið, at hon skilir væl, at fólk eru ónøgd og bangin - Einasta grundgeving fyrri at bjarga skipanini varð at leggja uppskotið fram á tingi. Hóast skipanin ikki fær virkað betur í løtuni, so er hon tó ein hjálp, sum vit mugu varðveita.

- Tað er týðningarmikið, at vit fáa bjarga skipanini. Tað hevði verið ein vanlagna, um hon var syndrað. Tí var

tað umráðandi at fáa málið lagt niðan í tingið.

Tað er stýrið sum leggur fíggjarætlan fyrri skipanina, og møguleiki er fyrri at hon kann gjalda 70% út, men hon kann eisini mæla lands-stýrinum til at gjalda minni enn tað.

- Tað, sum er umráðandi í løtuni er, at vit ikki steðga útgjaldingunum. Við upp-skotinum ber til at gjalda 61% út, og enn meira týd-ningarmikið, at trygd er fingin fyrri, at skipanina

kann bera seg í ár.

- Tá vit liva í so ótryggum tíðum, kunnu vit ikki lata skipanina fara fyrri skeyti.

- Í brævinum til lands-stýrið, siga fakfeløgini, at tey fara at taka limir sínar úr stýrinum fyrri Arbeidsloysis-skipanini.

- Kunnu tey tað?

- Tað er óvist um limirir kunnu taka seg aftur, men møguliga kunnu tey blokera arbeiðið í stýrinum.

- Vit fara kortini at tosa við fakfeløgini um henda

Marita Petersen, lögmaður: - Einasta loysn at bjarga skipanini varð at leggja uppskotið fram á tingi. Hóast skipanin ikki virkar so væl í løtuni, so er hon tó einasta hjálp hjá teimum mongu arbeidsleysu

lógligt. Annars haldi eg at fakfeløgini áttu at spart tíð og pening til seinni, tí nógv álvarslig mál verða hjá fak-feløgum at taka støðu til, um stutta tíð.

- Nei, landsstýrið kann einki gera, og kunnu tað heldur ikki.

- Verfallið er grundað á eitt lógaruppskot, sum skal viðgerast á tingi. Tann við-gerðin skal halda fram.

- Uppskotið um at veita arbeidsloysis-skipanini fíggjing, verður ikki endaliga avgreitt fyrr enn tús-dagin ella mikudag-in í næstu viku, sigur Marita Petersen, og skoytur uppí:

- Vit mugu koma okkum viðari, tí nógv og torfør mál liggja fyrri framman, sum krevur bæði tíð og orku.

Dagny

spurning, og eg haldi at tað er best fyrri teirra egnu skyld, at fakfelagsumboð-ini verða verandi í stýri-num.

- Ingeborg Vinther segði í SvF í gjárkvøkið, at limirir í stýrinum vóru í limmanum hjá Landsstýri-num?

- Tað er als ikki satt. Eingin í landsstýrinum hev-ur blandað seg í arbeiðið hjá stýrinum, og vit hava heldur ikki ávirkað nakran einstak-an at ganga okkara ørindi.

- Einasta samband lands-stýrið hevur havt við stýrið er, at vit skulu upp at hækka inngjaldið 1/2% frá hvørj-um parti, tí vit sóu at skipa-nin annars ikki kundi bera seg.

- Hvat sigur tú til, at nú verður verkfall?

- Landsstýrið og sam-gongan hava arbeitt so leingi við hesum málinum, áðr-enn tað var borðið niðan í tingið, at vit halda fast um, at tað skal gjøgnumførast. Harnæst er verkfallið ó-